

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 139/18

Luxemburg, 26 september 2018

Arresten in de zaken C-98/17 P Koninklijke Philips NV en Philips France/Commissie en C-99/17 P Infineon Technologies AG/Commissie

In het kader van het kartel op de markt van smartcardchips verwijst het Hof de zaak van Infineon Technologies terug naar het Gerecht voor een beoordeling van de evenredigheid van de opgelegde geldboete en wijst het de hogere voorziening van Philips af

Bij besluit van 3 september 2014¹ heeft de Commissie aan meerdere ondernemingen² geldboeten van in totaal ongeveer 138 miljoen EUR opgelegd omdat zij van 2003 tot en met 2005 binnen de Europese Economische Ruimte (EER) hun prijsbeleid op de markt van smartcardchips onderling hadden afgestemd. Het kartel berustte op een netwerk van bilaterale contacten en de uitwisseling tussen de ondernemingen van gevoelige commerciële informatie, onder meer over de prijzen.

Wat de berekening van de geldboeten betreft, heeft Renesas boete-immuniteit gekregen omdat zij de Commissie van het bestaan van het kartel in kennis had gesteld. Infineon heeft een vermindering van 20 % gekregen omdat zij enkel had deelgenomen aan de heimelijke afspraken met Samsung en Renesas. Samsung heeft een vermindering van 30 % gekregen omdat zij informatie met een aanzienlijke toegevoegde waarde had verstrekt. De Commissie heeft dus een geldboete van 82 784 000 EUR opgelegd aan Infineon en een geldboete van 20 148 000 EUR aan Philips omdat die beide ondernemingen niet voor boetevermindering op grond van de mededeling inzake samenwerking³ in aanmerking kwamen.

Infineon en Philips hebben bij het Gerecht van de Europese Unie beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie ingesteld. Daarbij kwamen zij in wezen op tegen de vaststelling dat sprake was van een kartel en tegen het bedrag van de hun opgelegde geldboeten.

Bij arresten van 15 december 2016 heeft het Gerecht de beroepen verworpen en de door de Commissie aan Infineon en Philips opgelegde geldboeten bevestigd.⁴

Infineon en Philips hebben tegen de arresten van het Gerecht hogere voorziening ingesteld bij het Hof van Justitie.

Infineon verwijt het Gerecht onder meer dat het zijn onderzoek heeft beperkt tot slechts vijf van de elf vermeend onrechtmatige contacten die de Commissie had geconstateerd, terwijl zij al die contacten had bestreden. Volgens Infineon heeft deze onvolledige rechterlijke toetsing ertoe geleid dat de geldboete onvoldoende is gecontroleerd.

Philips komt op haar beurt op tegen de beoordeling die het Gerecht van het bestaan van het kartel en de opgelegde geldboete heeft verricht.

¹ Besluit C(2014) 6250 definitief van 3 september 2014 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en van artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak AT.39574 – Smartcardchips).

² Te weten 1) Infineon Technologies, 2) Koninklijke Philips Electronics en haar dochtermaatschappij Philips France SAS, 3) Samsung Electronics en Samsung Semiconductor Europe en 4) Renesas Electronics, als rechtsopvolgster van Renesas Technology en Renesas Electronics Europe.

³ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2006, C 298, blz. 17).

⁴ Arresten van 15 december 2016, Philips en Philips France/Commissie ([T-762/14](#)) en Infineon Technologies/Commissie ([T-758/14](#)), zie ook PC nr. [136/16](#).

In zijn arrest van vandaag in zaak C-99/17 P, Infineon Technologies, komt het Hof tot het oordeel dat de Unierechter, om te voldoen aan het vereiste dat de geldboete volledig wordt getoetst, elke juridische of feitelijke grief moet onderzoeken waarmee wordt aangevoerd dat het bedrag van de geldboete niet passend is in het licht van de ernst en de duur van de inbreuk. Tot de factoren waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van de beoordeling van het bedrag van de geldboete behoren onder meer het aantal en de intensiteit van de mededingingsversturende gedragingen.

Het Hof merkt op dat uit het bestreden besluit blijkt dat de Commissie heeft geconstateerd dat de elf bilaterale contacten van Infineon met Samsung en Renesas één enkele en voortdurende inbreuk vormden. Infineon had de beoordeling die de Commissie van elk van die contacten had verricht voor het Gerecht bestreden en kritiek geuit op de berekening van het bedrag van de haar opgelegde geldboete. Zij had het Gerecht dan ook verzocht om te onderzoeken of zij ook daadwerkelijk aan de betrokken inbreuk had deelgenomen en, zo ja, hoe ver die deelname dan exact was gegaan.

Het Hof oordeelt dat het Gerecht weliswaar niet verplicht is om zich op het exacte aantal bilaterale contacten te baseren om de ernst van de inbreuk te beoordelen en het bedrag van de geldboete vast te stellen, maar dat dit niettemin een van de relevante factoren kan vormen.

Bijgevolg kon het Gerecht niet, althans niet zonder de omvang van zijn volledige rechtsmacht te miskennen, afzien van een antwoord op het door Infineon aangevoerde argument dat de Commissie het evenredigheidsbeginsel had geschonden door bij de vaststelling van het bedrag van de opgelegde geldboete geen rekening te houden met het beperkte aantal contacten waaraan Infineon had deelgenomen. Deze conclusie geldt temeer daar het Gerecht in de onderhavige zaak slechts voor vijf van de elf in het besluit van de Commissie geconstateerde contacten heeft bevestigd dat deze hebben plaatsgevonden, waarbij het in het midden heeft gelaten of de Commissie ook het bewijs had geleverd dat de zes andere in dit besluit in aanmerking genomen contacten eveneens hadden plaatsgevonden.

Het Hof vernietigt dan ook het arrest van het Gerecht, dat immers blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting over de uitoefening van zijn volledige rechtsmacht.

Het Hof verwijst de zaak terug naar het Gerecht, dat moet beoordelen of de opgelegde geldboete evenredig is met het aantal contacten dat Infineon ten laste is gelegd, in voorkomend geval door te onderzoeken of de Commissie het bewijs heeft geleverd dat de zes contacten waarover het Gerecht zich nog niet heeft uitgesproken, ook hebben plaatsgevonden.

In zaak C-98/17 P Koninklijke Philips NV en Philips France, wijst het Hof de hogere voorziening in haar geheel af. Het Hof bevestigt dus het besluit van de Commissie en de geldboete die zij aan Koninklijke Philips NV en Philips France heeft opgelegd.

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. In het omgekeerde geval verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing is gebonden.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De volledige tekst van de arresten ([C-98/17 P](#) en [C-99/17 P](#)) is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170